

petunt, quo se probet Christum, prodendo percussorem. At prodidit antea sæpè internas etiam cogitationes nostras: *Et alia multa blasphemantes dicebant in eum*, quot et qualia furor infernalis ministrabat. Ibi vetera in eum convicia renovata sunt; cum Samaritanum, dæmoniacum, voracem, potatorem, amicum peccatorum, violatorem sabbati, seductorem, blasphemum vocitabant. Ut verum esset quod in personâ Christi Job dixit: *Aperuerunt super me ora sua, et exprobrantes percusserunt maxillam meam: saliali sunt pœnis meis*. Et hæc omnia enarrant evangelistæ, tanquàm ad ipsius Christi gloriam spectantia: nam verè in gloriam verterunt. Ita et nobis continget, si in hac vitâ socii fuerimus Christi passionum.

Luc. 22.
65.
Convicia
innumera
in Christum.

Job. 16.
11.

PUNCTUM II.

Totâ nocte
vinctus
illuditur.

Quid nocte reliquâ passus sit. Nam recedentibus ad quietem primoribus, mansit Christus arctissimè vinctus, et custoditus à ministris pontificis et militibus, qui vices mutantes, absque cessatione ullâ, Christum exagitârunt usque manè. Ille intereâ pernoctans erat in oratione Dei, palantes suos discipulos Patri commendans, et nostram omnium causam.

PUNCTUM III.

B. Virg.
his com-
passio.
Thren. 2.
13.

Quòd Joannes (ut credi potest) nuntiaverit beatæ Mariæ, quomodo ageretur cum Filio, et doloris gladius pertransiverit animam ejus: *Magna est*

velut mare contritio tua: quis medebitur tui? Illa tamen ad orationem confugiens orabat, ut Filius, si possibile esset, viveret: *Veruntamen fiat voluntas tua*. Et credendum, fuisse illam divinitus confortatam, confirmâsseque socias, Magdalenam, et alias; dein legendis prophetiis, quæ de Christo erant, dedisse se: quarum consideratione *plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus; nec erat qui consolaretur eam ex omnibus caris ejus*.

Thren. 1.
2.

MEDITATIO XXXI.

Trahitur ad Pilatum. Judas desperat.

PUNCTUM I.

ITERUM manè sistitur in concilio Cæiphæ. Expectaverat Christus illud manè, illam diem quâ contempleret opus redemptionis nostræ: Judæi autem, ut explerent cupiditatem, suamque crudelitatem exsaturarent. Iterum quærunt: *Si tu es Christus, dic nobis*; fraudulenter; ut, si negaret, sibi esset contrarius; si confirmaret, damnaretur. Alioqui ea interrogatio, veritatis indagandæ studio facta, non fuisset improbanda.

Fraudulenter
interrogavit
Christum.

Luc. 22.
66.

Detexit Christus malignitatem, respondendo sic: *Si vobis dixero, non credetis mihi; si autem et interrogavero, non respondebitis mihi, neque dimittetis*. Hoc

Luc. 22.
67 et 68.

Luc. 22. tamen vobis affirmo: *Ex hoc erit Filius hominis sedens*
69. *à dextris virtutis Dei.*

¶ 70. Sed voluerunt expressam confessionem elicere.
Undè aiunt: *Tu ergo es Filius Dei? Qui ait: Vos di-*
citis, quia ego sum. At ego alià mente quæram ex illo:
Tu ergo es Filius Dei, qui sic tractaris, qui ab im-
piis judicaris?

¶ 71. Itaque concluderunt: *Quid adhuc desideramus tes-*
timonium? ipsi enim audivimus.

PUNCTUM II.

Trahitur ad Pilatum. Videlicet, tra-
ad Pila- dunt eum iudicio seculari, ut atrocius puniatur. Dis-
tum. posuit autem id Deus, ut qui pro Judæis et genti-
bus moriebatur, ab utrisque pateretur.

Ducebatur, uti aliàs, cum tumultu, et prope-
ranter: sed jam tantò ignominiosius, quòd clarà
luce, et maximo concursu hominum, qui tunc ob
pascha aderant plurimi, comitantibus ipsis sacer-
dotibus et senioribus, quorum auctoritate vulgus mo-
vebatur, ut insultarent liberiùs Christo, tanquàm
insigni malefactori, qui in tanto festo, sacerdotibus
agentibus, ad tribunal raperetur.

PUNCTUM III.

Execra- Desperatio Judæ: 1. Tunc videns Judas quòd Je-
tio Judæ. sus damnatus esset in concilio Judæorum, pœni-
tentià ductus, retulit triginta argenteos principibus
sacerdotum

sacerdotum et seniorum, dicens: *Peccavi tradens* Matt. 27.
sanguinem justum. Ità fit: excæcat diabolus hominem,
ut peccet; ubi fecit, ponit ob oculos, ut desperet.

Ità et Cain dicens: *Major est iniquitas mea, quàm ut* Gen. 4. 13.
veniam merear. Sed ego non sic, mi Deus; sciens,
quia *voluntatis tuæ non est mors impij, sed ut conver-* Ezæc. 18.
tatur à viis suis. 2. Pœnitentia Judæ constituit suis par-
tibus. Doluit, confessus est peccatum, restituit sa-
crilegum pretium: sed defuit spes divinæ misericor-
diæ. Nec his perfectum, ut ritè confiteretur, que-
madmodum David, cum dixit: *Peccavi Domino:* 2 Reg. 12.
undè statim audiit: *Dominus quoque transtulit pecca-* 13.
tum tuum. 3. Responsio sacerdotum: *Quid ad nos?* Dura res-
*Sic obstinati erant, et proffigatæ cons- pono,
cientiæ. Dura responsio Judam in desperationem Quid ad
impulit. Unde, projectis argenteis in templo, recessit, nos.*

et abiens laqueo se suspendit. Et suspensus crepuit me- Mart. 27.
dus, et diffusa sunt omnia viscera ejus; quippè exper- 5.
tia misericordiæ erga Magistrum. Excipiendus in- Act. 1 18.
firmus in spiritu lenitatis: quomodò excepisset Chris-
tus, uti filium prodigum, si ad ipsum confugisset.
Quò te, Juda, tua cupiditas præcipitavit? Illa ipsa
pecunia, pro quâ prodideras Magistrum, possessa
excruciabat animam tuam, ut potiùs abjicienda tibi
jam inde ab initio fuisset. Sic expleta cupiditas est
ipsa tortor peccantis.

PUNCTUM IV.

Matt. 27. Quid de triginta argenteis factum? *Principes sacerdotum dixerunt: Non licet eos mittere in corbonam (arcam templi), quia pretium sanguinis est: valdè videlicet religiosi! Sed Deus ita significavit, pretium sui sanguinis non fore usui sacerdotibus illius templi, et sequacibus eorum impietatis. Emerunt autem ex illis agrum figuli in sepulturam peregrinorum; in signum, quòd æterna requies pretio Christi paratur peregrinis, qui non habent hic civitatem permanentem, sed futuram inquirunt.*

Heb. 13. Notari etiam potest Christi amor peculiaris erga pauperes, in quorum voluit utilitatem cedere pretium sui sanguinis.

MEDITATIO XXXII.

Accusatur apud Pilatum.

PUNCTUM I.

Acerbè excipitur à Pilato Christus. PRÆSENTATUR Christus Pilato, et acerbè ab illo excipitur, quòd valdè scelestum esse oporteret, qui tali die, et tanto primorum plebisque concursu, sisteretur tribunali. Ait ergò: *Quam accusationem affertis adversus hominem hunc?* Si tu traduceris, bone Jesu, sic contemptu haberi!

Superbia accusatorum. Respondent superbè: *Si non esset hic malefactor,*

Accusatur apud Pilatum. 99

non tibi tradidissemus eum. Sufficere volunt, quòd ut reum tradant, absque alià criminis discussione. Malefactor diceris, Christe, qui benè omnibus facis: et fers humiliter! Feram et ego cùm reddetur malum pro bono.

PUNCTUM II.

Pilatus remittit eis iudicium; sed recusant. Recusant autem tres calumnias accusatores. Recusant iudicium, dicentes: *Nobis non licet occidere quemquam.* Lapidare poterant, sed volebant atrocius mutilari. Accusationes fuerunt. 1. *Hunc invenimus subvertentem gentem nostram; si subvertere est, ad penitentiam, atque ad omnem virtutem inducere. Quin de scribis, et pharisæis, dicebat suis: Quæcumque dixerint vobis, servate et facite: aded non subvertebat.* 2. *Et prohibentem tributa dari Cæsari: qui contra iusserat: Reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari; et ipse solvit didrachma cum Petro.* 3. *Et dicentem se Christum regem esse. Imò, cùm cognovisset quia venturi essent ut facerent eum regem, fugit. Erat autem rex, quia Christus; sed non terrenus. Potuit innocens Dominus facilè diluere: sed tacuit. Pilatus de postremâ accusatione ipsum interrogavit: Tu es rex Iudæorum?* 1. Respondet: *Regnum meum non est de hoc mundo, quale habet Cæsar; ac proindè non est quod sibi à me timeat. Confirmat autem, quia, si esset ex hoc mundo, haberet utique et ipse ministros, qui regem suum tuerentur. At constat ipsum agere vitam*

humilem, et pauperem sine ministerio et satellitio.

Joan. 17. 37. 2. Colligit Pilatus: *Ergo rex es tu? quomocumque tandem? Cui Christus: Tu dicis, quia rex sum ego; nec abnuo: sed non talis. Mi Jesu! debebatur tibi, ut Rex esses super omnes reges, etiam temporaliter: at tu prætulisti humilitatem, quam ego imitarer.*

Ibid. 3. Christus, ad amovendam omnem suspicionem, exponit institutum suum: *Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati.* Id egit docendo, et miraculis astuendo, nec non exemplis demonstrando. Veritas ejus fuit absque admixtione ullius falsitatis: testificatus est usque ad mortem: nec in eo suam gloriam, sed Patris, quæ-sivit. 4. Concludit Dominus: *Omnis qui est ex veritate, audit vocem meam; id est recipit veritatem, credendo et agendo quod doceo. Ex veritate esse, idem est ac ex Deo esse, seu Filium Dei et veritatis: Deus enim veritas est.* Talis audit vocem veritatis, et exequitur.

Joan. 18. 38. 5. Quærit Pilatus: *Quid est veritas?* sed responsum non expectat. Quæram ego ex te, Domine. *Ego,* inquit, *sum via, veritas, et vita.* Et quonam modo? quia *Hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum.* Hæc est via, et non alia, ad salutem: hæc veritas prima, et fundamentum aliarum omnium: hæc vita æterna. Nam, quod modò per fidem, postea, revelatâ facie contemplabimur. Hujus summæ veritatis capax non extitit Pilatus.

PUNCTUM III.

Pilatus pronunciat Christum innocentem: *Nihil Luc. 23. 4. invenio causæ in hoc homine.* Nam amotâ tam prudenter suspicione affectati regni, reliqua diluebantur.

Nihilominus instabant sacerdotes, accusantes eum in multis; quæ Jesus silentio diluebat: *Ita ut miraretur præses vehementer, quòd in summo periculo pro se non loqueretur; quando id etiam judex expetebat, volens ipsum liberare: Posui ori meo custodiam, Ps. 38. 2. cum consisteret peccator adversum me. Quanta mansuetudo et patientia! quis contemptus mortis! Pone, Ps. 140. 3. Domine! custodiam ori meo. Discam silere, quæ est est summa sapientia. Aurum tuum et argentum tuum Eccli. 28. conflagra, et verbis tuis facito stateram, et frænos ori tuo 29 et 30. rectos; et attende ne fortè labaris linguâ. Aurum et argentum sunt virtutes, tum affectûs, tum intellectûs. Hæc omnes sunt necessariæ ad rectè loquendum: Si Jac. 3. 2. quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir; omni virtute ornatus.*

MEDITATIO XXXIII.

Mittitur ad Herodem; à quo illusus,
remittitur ad Pilatum.

PUNCTUM I.

URGENTIBUS pharisæis, quòd commoveret populum, docens per universam Judæam, incipiens à Galilæa; inde intelligens Pilatus quòd Galilæus esset, et de Herodis potestate, remisit eum ad Herodem, qui et ipse Jerosolymis erat illis diebus. En, quomodò labores, et peregrinationes Christi, qui benefaciendo et sanando omnes oppressos à diabolo, pertransierat Galilæam et Judæam, pensantur: pro seditiosissimo mortalium habetur. Et ecce, jam tertio per plateas Jerusalem rapitur ad tribunalia: et nunc quidem ad regis incestuosi, qui fratris viventis uxorem Marc. 6. duxerat, et beatum Joannem Baptistam decollaverat. Act. 10. 37 et 38.

PUNCTUM II.

Excipitur Christus ab Herode humaniter, spe videndi aliquod miraculum ab eo fieri. Sed Christus detestatus est illius scelera; nec curiositati servire voluit; et optatam sibi mortem noluit impedire. Imò nihil respondebat, quamvis starent principes sacerdotum et scribæ constanter, accusantes eum. Luc. 23. 9 et 10.

PUNCTUM III.

Sprevit Christum Herodes cum exercitu suo, et illusit indutum veste albâ, et remisit ad Pilatum; et facti sunt amici. 1. Quòd non responderet quidquam, habitus est pro stolido; quòdque ex stultitiâ faceret se regem, illusus est veste albâ, quâ Cæsares utebantur. Exagitatus etiam est diceriis et pulsatus. Et erat is æterna sapientia! Sic medebatur mæz superbiæ. Contingat mihi pro Christo ornari iisdem insignibus. 2. Quâ irrisione per vias est reductus! Deridetur justis simplicitas. Lampas contempta apud cogitationes divinum, parata ad tempus statutum. 3. Aucta et renovata confusio apud Pilatum, cum in eâ veste comparuit ministris quoque præsidis fabulam promoventibus Ego autem affecto videri sapiens: Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc seculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Sapientia enim hujus mundi, stultitia est apud Deum. 4. Alba vestis innocentiam Christi designat, cui à mundo illuditur. Optem illam consequi, licet foris humiliter et vexer: sicut sponsa, quæ ait: Ni- gra sum, sed formosa. Gloria ejus ab intus; foris autem, obscura et afflicta. 5. Facti sunt amici per hanc Christi vexationem: scilicet ejus passio unire debebat utrumque populum in unam Ecclesiam, Judæos et Gentiles. Nota etiam, quomodò valet ad conciliandos animos, deferre alteri: nam eo quòd remisit quasi subditum ad Herodem, conciliati sunt. Sed et in illis verificatur: Astiterunt reges terræ et Psal. 2. 2.

*principes convenerunt in unum adversus Dominum ; et
Psal. 2. 4. adversus Christum ejus. Sed : Qui habitat in Cæcis , ir-
ridebit eos.*

MEDITATIO XXXIV.

Christus Barabbæ postponitur.

PUNCTUM I.

Componi-
tur cum
Barabbâ.

CUM, propter solemnitate[m] Paschatis, soleret populo donari unus ex vincis ob aliquod maleficium, excogitavit Pilatus hâc ratione se posse liberare Christum, quem innocentem judicabat. Quod ut certius obtineret, elegit perditissimum latronem, homicidii, et seditionis reum, quem cum Christo proponeret; fore persuasum habens ut potius Christum, quàm tam sceleratum hominem, populus liberari peteret. Sed in primis hæc ipsa comparatio Christi et latronis, ad insignem Christi ignominiam cedebat. Deinde, cum populus proclivis esset ad id quod erat rationabilis, *principes sacerdotum et seniores persuaserunt è contrario, ut peterent Barabbam, Jesum verò perderent*: videlicet calumniosè contendendo, quòd pejor, et perniciosior esset ipso latrone. Quod intuens Christus, dolebat sic decipi populum simplicem. Tandem detestabilissimum est, quòd, cum latro tot haberet patronos, Christus neminem. Qui proinde dicere Patri æterno potuit: *Tibi derelictus est pauper*: orphano tu eris adjutor.

Barabbæ
postponi-
tur à sa-
cerdoti-
bus.
Matt. 27.
20.

Ps. 9. 14.

PUNCTUM II.

Acclamatio populi pro latrone: *Tolle hunc, et dimitte nobis Barabbam.* Si proponi simul maximus fuit contemptus, quantus erit, fuisse ei prælatum facinorosum? Verè, Jesu bone, dixeris: *Ego sum vermis et non homo; opprobrium hominum et objectio plebis.*

En qualia sunt hominum judicia. Et quis velit ab eis pendere, sive laudent, sive vituperent? Bene est, quòd ab eis non pendet bonum nostrum, et salus. Quare spernam illa, in utramvis partem sint; illud unum curans, qualis sim apud Deum.

Huic perverso judicio simile est, quod peccator facit, cum præfert creaturam Deo in quovis lethali peccato: nam in tentatione ei proponitur, utrum malit. Ac ratio quidem suggerit pro Deo; sed mali instigatores, diabolus et caro evincunt, ut præeligat homo brevem gustum, infinito bono; cui ipse est alioqui infinitis obstrictus debitis.

PUNCTUM III.

Pilati responsio: *Quid igitur faciam de Jesu?* Obstupuit Pilatus, quòd optassent latronem, posthabito homine innocente. Malè autem interrogat ipsos: sed debuit pro officio Christum innocentem absolvere; quod non est ausus homo pusillanimis. Quid autem Judæi respondent? *Dicunt omnes: Crucifigatur.* Rabie acti ingeminant, et poscunt mortis genus crudelissimum. Peccata idem clamant;

Luc. 23.
18.
Populus
petit Bar-
abbam.
Psal. 21.
7.

Judicii
perversi-
tas.

Peccator
Deo præ-
fert Bar-
abbam.

Matt. 27.
22.
Pilatus
pusillani-
mis.

Ps. 23.
Peccata
clamant

Crucifige. ipsa te, ô Jesu, crucifigunt. Sed bene est quòd ipsamet crucifigantur tecum; sicut dicit Apostolus tuus:
Rom. 6. 6. *Quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruat*
ibid. *ur corpus peccati. O destruat in me, ut ultra non*
Heb. 6. 6. *serviam peccato, rursùm crucifigens mihimet ipsi Filium*
Dei!

MEDITATIO XXXV.

Christus flagellatur.

PUNCTUM I.

Flagellatio Christi. **PILATUS** addixit Christum flagellationi, quamvis innocentem agnosceret: ut sic satisfaceret furori Judæorum, eumque à morte liberaret. Nam ait:
Luc. 23. *Nullam causam mortis invenio in eo: corripiam ergo illum, et (emendatum) dimittam.* Quòd si non succederet, flagellatio illa esset pro eâ, quæ ex more Romanorum infligebatur crucifigendis. Quamvis sunt, qui colligant, secundò fuisse flagellatum, cum damnatus jam esset mortis.

Iniqua hæc fuit sententia, cum sciret esse innocentem; ignominiosa, quòd supplicium servorum; crudelis, eò magis, quòd credibile est Pilatum jussisse ita Christum tractari, ut miseratione illius immania corda Judæorum flecterentur. Acceptavit
Ps. 37. 18. *Jesus patienter, nihil pro se allegans, atque: Ego*
Ps. 68. 5. *autem in flagella paratus sum; et quæ non rapui... exsolvebam.*

PUNCTUM II.

Christus nudatur ad flagella; et ut aliqui putant, ^{Vestibus unguis.} brachiis in altum porrectis, ligatur ad columnam. Quanta illa confusio: ut mihi stolam gloriæ promereatur; quâ ipsâ ego me spontè exspoliavi sæpè, et quam abjeci, sine pudore!

PUNCTUM III.

Flagellatur crudeliter. Id æstimandum: 1. Ab instrumentis, quæ feruntur fuisse triplicia: virgæ spinosæ, nervi durati, et catenæ ferreæ. 2. A complexione corporis delicatâ; et, ex priore sudore sanguineo, totiusque noctis exagitatione, valdè afflictis viribus. 3. Ab immanitate tortorum: urgente etiam jussione præsidis, et diaboli suggestione, quò ad impatientiam induceretur; et succedentibus sibi percussoribus. 4. A multitudine plagarum, quæ fuerunt innumeræ; haud servatâ lege Moysis, quæ ^{Deut.} 25. infra quadraginta esse jubebat.

Itaque à plantâ pedis usque ad verticem non erat in ^{Isa.} 1. 6. *eo sanitas: Non erat ei species, neque decor: et vidimus* ^{Isa.} 53. 2. *eum, et non erat aspectus... et nos putavimus eum quasi* ^{et 4} *leprosum et percussum à Deo, et humiliatum.* Excipiebat autem ictus, summâ patientiâ, et absque ullo turbati animi signo; adeò ut quidam ethnicus scriptor de eo sic locutus fuerit: O virum infractum animo, qui nec precem, nec lacrymam fudit! et sanc-

^{Patentia Christi summa.}

^{1 Pet. 2.}
^{23.} tus Petrus : *Qui cum pateretur , non comminabatur.*
Et ego corpori meo indulgebo ?

MEDITATIO XXXVI.

Christus coronatur spinis.

PUNCTUM I.

Coronatio
Christi.

QUOD milites novum excogitaverint inventum pro-
brosè et crudeliter excrucianti Christum. Non erat
amori ejus satis , communia pati. Sed et studium il-
lud , quo mortales excogitant semper alios ex aliis
modos indulgendi cupiditatibus suis , debuit extraor-
dinariis Christi supplicii sui , et tanto opposito
exemplo , coargui , et reprimi. Ad hæc , milites
illi , qui Christum flagellârunt , ad spectaculum con-
vocant reliquam cohortem , ut ludibrium fiat in-
signius.

PUNCTUM II.

^{Matt. 27.}
^{28.}
Nudatus
denuo.

Purpurâ
induitur.

^{Cant. 5.}
^{10.}

Exuunt eum propriis vestibus ; *et chlamydem coc-*
cineam circumdederunt ei. Iterum igitur nudatus ex-
hibetur in tantâ militum coronâ. Et quia plagis ad-
hæserat tunica interior , revulsa est cum ingenti do-
lore , præsertim cum violenter detraheretur. Inji-
ciunt Christo vestem purpuream , uti regiam ; ut ,
quod honori summo aliis esse solet , id ipsum Christo
esset despectui. En ut sponsus tuus , ô anima , *can-*
didus est et rubicundus ; ab Herode , prius albâ , nunc ,
à

à Pilato , rubicundâ veste circumdatus. Peccata nos-
tra sunt hæc purpura , Christi humeris imposita.

PUNCTUM III.

Plectentes coronam de spinis , imposuerunt capiti ^{Joan. 19.}
ejus. Coronari solebant reges , triumphantes , ^{Dii.} ^{2.}
Illuditur ergo Christo , ut vano regi , qui paulo ^{Impressio}
antè , more triumphantis , intraverat Jerosolymam ; ^{coronâ,}
et qui se Filium Dei faceret. *Egredere , anima , et* ^{Cant. 3.}
vide regem Salomonem in diademate quo coronavit eum ^{11.}
mater sua , synagoga , ex quâ est secundum carnem.
Siccine tamen ille , *gloriâ et honore coronatus ?* ^{Ps. 8. 6.} Nec
ad contumeliam tantum coronatur sic , sed etiam ad
immanem cruciatum : spinis fodicantibus sacrum
caput , et cruoris rivos elicentibus ; qui largiter
fluentes , venerandum vultum , os , oculos , opple-
verunt. *Apage , superbia , apage , voluptas ; dum ita*
Rex meus luditur , et configitur spinis.

PUNCTUM IV.

Posuerunt... arundinem in dextrâ ejus : dederunt pro ^{Matt. 27.}
sceptro , notantes ejus regnum esse inane et ludi- ²⁹
crum. Accipit tenetque fortiter irrisionis insigne. Ter- ^{Arundinis}
reni reges ex auro solido conficiunt sceptrâ , cum ^{gestamen}
contrâ illorum regnum sit inane et fluxum ; et tan-
quàm baculus arundineus , qui frangitur , si inni-
taris , et manum perforat. Addunt ad insignia regia
ludicram adorationem. Nam genu flexo ante eum ,
illudebant ei dicentes : Ave , rex Judæorum. Per lusum ^{Ibid.}

DUPONT. Compend. II.

G

Illusoria adoratio. vos adoratis : at angeli seriò ; salutatis irrisoriè , quem laudant angeli atque archangeli. Salutavit et Judas Christum , sed corde ficto , cum mortem ei moliretur , quem salutabat : isti autem palàm irrident salutando. Sic inter peccatores sunt alii simulati , alii aperti. Adorant uno genu , ut plerique mortalium ; ex parte tantùm Deo servientes , non toto corde , mente , et viribus.

PUNCTUM V.

Matt. 27. 30. Percussio. n. s. et a. p. v. Joan. 19. 3. Quem ut regem irriserant , tanquam vile mancipium atrociter tractant. Nam *expuentes in eum acceperunt arundinem , et percutiebant caput ejus. Et alapas dabant ei.* Similia in domo Caiphæ perpressus fuerat : omnia injuriosissima. Sed quòd arundine tundebatur caput , etiam fuit acerbissimum , sentibus coronæ sic altiùs infixis : et fœda flegmatum colluvies horrorem et nauseam creabat. Ferebat autem omnia humiliter , et patienter , nemine ex tot circumstantibus compatiante , sed omnibus ex spectaculo miserabili voluptatem capientibus , risumque captantibus.

MEDITATIO XXXVII.

Producitur ad populum coronatus rex

PUNCTUM I.

PRODUCITUR ad populum. Sic fuerat deformatus , ut putaret Pilatus mitigari illius aspectu posse rabiem Judæorum. Quare ex editiore loco eum ostentat : *Exiit ergo Jesus portans coronam spineam , Joan. 19. 5. et purpureum vestimentum.* Qualis confusio sic inimicis ostentari ! quâ id demissione tulit mitis Jesus ! O quàm alius in monte Thabor apparuisti !

Ait ergo illis : *Ecce homo* : qui sic est deformatus , ut figuram hominis non habeat ; et est tamen homo , et ille quem vos ambitùs accusatis. O speciose præ filiis hominum ! ubi species , ubi decor ? O velim sic exterius deformari , ut reformer interiùs !

Deinde cogitabo quòd Pater æternus , per Pilatum , sic nobis exhibeat Filium suum , dicatque : *Ecce homo* : Homo quidem , sed et Deus , et angelorum Dominus , et Redemptor tuus , qui hùc se abjecit propter te. Vicissim quæram : An ipse est , cui vicissim testimonium in monte dedisti , quòd sit Filius tuus ? Ubi ergò nubes lucida ? ubi testes Moyses , et Elias ? ubi reliqua ? *Protector noster , as- pice , Deus , et respice in faciem Christi tui.*

Ecce ho- mo : varia consideratio hujus dicti.

Ps. 83. 10.

PUNCTUM II.

Crudeli-
tas Judæo-
rum.
Joan. 19.
c.
Judæi adeò non moti sunt illà Christi specie, ut exarserint magis pontifices, et ministri clamantes: *Crucifige, crucifige eum*; perge, comple quod cœpisti. Quid ibi sensit Christus, visâ pertinaciâ ingrati populi, in quem tot contulerat beneficia, et quòd idcirco deserendi essent à Deo? Tu contrà, acue studium, et fervorem placendi ipsi, in quamdam pro eâ injuriâ compensationem. Pilatus ipse commotus tantâ pertinaciâ, à se removet judicium, dicens: *Accipite eum vos et crucifigite. Ego enim non invenio in eo causam.*

Ibid. x. 7.
Responderunt Judæi: *Nos legem habemus; et secundum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit.* Et prætextu legis accusatur blasphemiâ, et reus *Mt. 2. 6* mortis agitur, qui *non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo.* Sic filii seculi, alioqui divini legis contemptores, prætexere zelum legis solent, quando ad suas cupiditates abuti illà volunt.

PUNCTUM III.

Ex accusatione Judæorum, quòd Filium Dei se faceret, timere cœpit Pilatus tantò magis; nam mores Christi, et insita majestas suffragabantur tali existimationi. Quare sine arbitris eum interrogat: *Unde es tu?* Cui cum Jesus nihil responderet, fastu timidus objectat: *Mihi non loqueris?* et potestatem suam jactat, quâ possit Christum vel crucifigere,

Joan. 19.
9.
Pilati su-
perbia.
Joan. 19
10.

Producitur ad pop. coron., etc. 113
vel dimittere pro libito. Tunc Jesus, non jam pro se dicturus, sed pro Patris æterni gloriâ, respondit: *Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper; propterea qui me tradidit tibi, majus peccatum habet.* Cordi fuit Christo, ut consaret voluntarium esse sacrificium, ex ordinatione divinâ.

PUNCTUM IV.

Quærebat adhuc Pilatus dimittere Jesum, Judæi autem clamabant: *Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris: omnis enim qui se regem facit, contradiciti Cæsari.* Quibus conterritus, adduxit foras Jesum, et *sedit pro tribunali... et dicit Judæis: Ecce rex vester:* En qualis rex, à quo scilicet metuere Romani debeant! Vel si instinctu divino dictum accipi tur: En ille rex vobis expectatus, Redemptor Israel. Inspectiam ego ipsum, illis repellentibus: nam clamabant denuò: *Tolle, tolle, crucifige eum.*

PUNCTUM V.

Instat adhuc Pilatus: *Regem vestrum crucifigam?* Responderunt pontifices: *Non habemus regem nisi Cæsarem.* Quid ita? an non Christum expectatis? et quomodò solum Cæsarem, qui vos servitute premit, et quem pejùs angue odistis? Sic, ut odium suum expleant in Christum, quidvis cæci agunt. Veniet in vos Cæsar, ac Deo ordinante, pœnas à vobis exiget abnegati Christi Regis. O, quoties ego posthabeo

Christum mundo, variisque respectibus à vero abducor! et en ut est cæca passio animi, cæca invidia, et odium in aliquem semel conceptum!

MEDITATIO XXXVIII.

Damnatur ad Crucem.

PUNCTUM I.

UXOR Pilati nunciat marito sedenti pro tribu-
nali: *Nihil tibi et justo illi; multa enim passa sum hodie per visum propter eum.* Id potuit accidere, vel à malo genio, qui, visâ Christi virtute, et patientiâ inter tot acerbitates, veritus sit ne regno suo malè cederet illius mors; tantum valet eximia virtus, etiam apud hostem et improbum: vel etiam à bono angelo, suggerente, iudicium illud fore marito ejus exitiale. Nempè voluit Deus sic etiam testatam reddere innocentiam, in ipso damnationis articulo.

PUNCTUM II.

Videns Pilatus quia nihil proficeret suadendo, lavit manus, dicens: Innocens ego sum à sanguine justî hujus: vos videritis. Præambulum sententiæ in Christum fuit, profiteri ipsum justum, frustrâ autem in alios crimen rejicit.

Respondit universus populus: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. O dira in seipsos impre-

Matt. 27. 19. Visio uxoris Pilati, à quo ceul. sala.

catio, quæ et apprehendit illos! Ego aliter mihi imprecabor illum sanguinem: ut lavet, et sanctificet me. Lavit Pilatus foris manus, non intus conscientiam. Idque fit, cum prætextitur malè facis excusatio apud homines. Ego in primis cor habere mundum velim.

PUNCTUM III.

Pilatus adjudicavit feri petitionem eorum. Quanta iniustitia, conscientia reclamante! Jesum verò tradidit voluntati illorum: aut ut Joannes: Tradidit eis illum, ut crucifigeretur: nam hoc peliverant. Quanta crudelitas! qui plausus furentium consecuti! Christus autem libens sententiam acceptavit, uti decretam in tribunali divino pro hominum salute. Ubi Matri renunciata est, obrigit: sed et acquievit divinæ dispositioni.

aliter super vax. los. quam bonos.

Luc. 23. 21. Mortis sententia injustissima. Joan. 19. 16.

MEDITATIO XXXIX.

Bajulatio Crucis, et iter ad Calvariam.

PUNCTUM I.

EXUITUR chlamyde, et propriis induitur vestimentis, cruxque portanda ei porrigitur.

Delusus fuerat rex: jam ut latroni detrahitur purpura; sed non corona, ne cruciati levaretur: et significatur ejus regnum permanens. Pro sceptro autem arundineo, trabs ei traditur. Ad portandam

Exuitur chlamyde.